

V Brně dne 2. září 2022
sp. zn. A 3132

Magistrát města Jihlavy
Odbor životního prostředí
U Mincovny 8
586 01 Jihlava

k č.j. MMJ/OŽP/136401/2022-SaZ

Věc: M – KOVO s.r.o. – splašková kanalizace + ČOV v obci Rantířov
- doplnění odvolání

Na základě výzvy Magistrátu města Jihlavy, Stavebního úřadu ze dne 25. 8. 2022, č.j. MMJ/OŽP/136401/2022-SaZ své odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 5. 8. 2022 č. j. MMJ/OŽP/136401/2022-SaZ, kterým bylo vydáno povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových za účelem likvidace odpadních vod a vydáno stavební povolení k provedení stavby vodního díla: „Obec Rantířov, okres Jihlava - splašková kanalizace + ČOV“ v obci Rantířov, tímto

doplňuji

o důvody, které označuji za základní důvody odvolání.

I.

Odvolatel považuje napadené společné rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů odůvodnění a za zjevně nezákonné, a to vše z následujících důvodů:

(1) Předně odvolatel žádá, aby bylo společné rozhodnutí zrušeno a věc vrácena k novému projednání, a to zejména proto, že napadené rozhodnutí, resp. jeho odůvodnění trpí takovými vadami, které zakládají jeho nepřezkoumatelnost. V tomto kontextu je třeba upozornit na to, že ve společném řízení **musí být každé rozhodnutí odůvodněno zvlášť**, aby bylo zřejmé, jak bylo o žádosti rozhodováno. To ostatně koresponduje i s povinností danou ust. § 68 odst. 3 správního řádu, kdy každé rozhodnutí musí obsahovat vlastní odůvodnění. Ust. § 140 správního řádu neumožňuje z této povinnosti výjimku. Odůvodnění rozhodnutí shrnuje výsledky správního řízení. Obsahuje důvody učiněného výroku (výroků), podklady, na jejichž základě bylo rozhodnuto, úvahy a myšlenkové pochody správního orgánu, jimiž se správní orgán při hodnocení podkladů a výkladu právních předpisů ubíral a podle nichž rozhodl. V odůvodnění je třeba uvést důvody výroku, tedy proč je vyhověno určité **žádosti**. Dále se uvádí podklady pro vydání výroku (tedy ze kterých podkladů správní orgán skutečně vycházel). K tomu stanoví například rozsudek NSS sp. zn. 4 Azs 55/2003 – 51 (SbNSS 2005, sv. 9, s. 783): „Rozhodnutí správního orgánu, v jehož odůvodnění nejsou uvedeny důkazy, na jejichž podkladě správní orgán dovodil své závěry, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.“ Navíc musí být zmíněny **úvahy, kterými se správní orgán řídil při**

hodnocení podkladů (jakou jim přiřkládá váhu z hlediska jejich důvěryhodnosti, proč vycházel právě z určitých podkladů a z jiných nikoli apod.).

Správní úřad v tomto případě jednak odůvodnil dvě diametrálně odlišná rozhodnutí jedním odůvodněním, což samo o sobě zakládá vadu nepřezkoumatelnosti, nadto však by napadené odůvodnění nemohlo obstát ani jako odůvodnění samostatné, neboť je zatíženo dalšími vadami zakládajícími jeho nezákonnost.

Správní orgán sice vyčerpávajícím způsobem vyčetl podklady rozhodnutí, na jejichž základě předmětná rozhodnutí vydal, avšak již neuvedl, které skutečnosti dovozuje, ze kterých provedených důkazů – předmětný výčet je proveden hned v druhém odstavci odůvodnění napadeného rozhodnutí, avšak hodnocení důkazů (a to jak co do části zabývající se vypouštěním odpadních vod, tak i stavebním povolením) správní úřad omezil pouze na následující formulaci: „*Bylo upuštěno od místního šetření vzhledem k tomu, že jsou stavebnímu úřadu známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení stavby. Vodoprávní úřad posoudil předloženou stavbu z hlediska zájmů chráněných vodním zákonem a k němu vydaným prováděcím předpisům a přiloženým dokladům orgánů a účastníků řízení. Z hlediska vodohospodářského je výše uvedená stavba možná. Lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení stavu vodního útvaru a nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu/potencionálu vod.*“ Z předmětné formulace se pak pro účely hodnocení podkladů rozhodnutí podávají toliko dvě skutečnosti, a to stavebnímu úřadu jsou známy poměry staveniště a žádost dle názoru správního úřadu poskytuje dostatečný podklad pro posouzení stavby. Předmětné dvě informace (na místě je ještě jednou zopakovat, že je o jediné dvě informace týkající se hodnocení důkazů a podkladů rozhodnutí) odvolatel považuje za zcela nedostatečné – naprosto absentují úvahy o tom, ze kterých podkladů dovodil správní úřad které skutečnosti, jakým způsobem dospěl správní úřad k právní závěrům uvedeným ve výrocích předmětných rozhodnutí, a vlastně veškeré další náležitosti odůvodnění směřující ke zdůvodnění výroků napadených rozhodnutí.

V této souvislosti odvolatel nad rámec výše uvedených doktrinárních závěrů, co do požadavků na odůvodnění správních rozhodnutí, připomíná ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, například tyto rozsudky NSS:

- ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 – 52,
- ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 – 73, publikovaný pod č. 787/2006 Sb. NSS,
- ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 – 44, publikovaný pod č. 689/2005 Sb. NSS,
- ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007 – 64, a
- ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005 – 245).

Z nich se podává, že rozhodnutí soudu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, **jestliže například není zřejmé,**

- **jakými úvahami se soud řídil** při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu; dále
- **proč subsumoval** skutkový stav pod zvolené právní normy.
- z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci v žalobě;
- proč považuje žalobní námitky za liché, mylné nebo vyvrácené; či

Dalším důvodem nepřezkoumatelnosti rozhodnutí může být případ, kdy

- obsahuje-li odůvodnění rozsudku toliko převzaté pasáže z publikovaného judikátu v jiné, skutkově i právně odlišné věci, aniž dále rozvádí dopad převzatých závěrů na konkrétní souzený případ a na samotné rozhodnutí ve věci.

Dle názoru odvolatele jsou to právě první dva body výše uvedeného výčtu, které odůvodnění napadených rozhodnutí bezezbytku naplňuje. Odvolatel dále nad rámec uvedeného namítá, že správní úřad zatížil své rozhodnutí nezákonností pro jeho nepřezkoumatelnost, také neboť se v

citované části dopustil souhrnného zjištění. Jak již bylo uvedeno výše, správní úřad zcela vyčerpávajícím způsobem vyčetl podklady rozhodnutí, které považoval nějakým způsobem za relevantní, avšak dále absentují úvahy o tom, jaké skutečnosti dovodil, ze kterých podkladů, namísto toho uvedl správní úřad dvě zcela nepřezkoumatelné „vše vysvětlující“ věty o tom, že z doložených podkladů lze dovodit, že je stavba možná. V této souvislosti by pak odvolatel rád připomenul Rozsudek NSS ze dne 17. června 2020, č.j. 8 As 327/2018-45: „**Krajský soud nesprávně posoudil i žalobní námitku týkající se nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, který neprovedl řádné hodnocení důkazů, a namísto toho učinil souhrnné zjištění. V tomto směru krajský soud nesprávně vyložil náleze Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2012, sp. zn. IV. ÚS 3902/11. Souhrnné zjištění nelze činit současně z ověřovacího listu, záznamu o měření, souhlasu Policie ČR s měřením rychlosti obecní policií atp., neboť se jedná o zcela odlišné důkazy, z nichž vyplývají zcela rozdílné skutečnosti. Správní orgán I. stupně učinil výčet všech součástí spisu, načež uvedl souhrnné zjištění, tedy učinil finální skutkový závěr o tom, co se podle něj stalo.“**

Dle výše uvedeného rozsudku a konstantní nalézací praxe Ústavního soudu je předmětný postup nepřijatelný a zakládá nezákonnost tímto způsobem odůvodněného rozhodnutí, odvolatel dodává, že v tomto případě je předmětný deficit ještě více patrný, neboť se správní úřad tímto způsobem pokusil odůvodnit rozhodnutí dvě, aniž by přezkoumatelným způsobem vysvětlil, který z provedených důkazů či podkladů rozhodnutí má opodstatňovat kterou z částí rozhodnutí. Odůvodnění rozhodnutí je zcela zmatečné, nelze rozlišit části o stavebním povolení a část o vypouštění odpadních vod, které doklady a stanoviska se vztahují ke stavebnímu povolení a které k vypouštění odpadních vod.

Již tento první odvolací důvod sám o sobě zakládá důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí z úřední povinnosti pro jeho nepřezkoumatelnost, neboť namítané základní zákonné vady odůvodnění samy o sobě nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí zakládají. K této vadě je nadřizený správní úřad povinen přihlídnout i bez návrhu z úřední povinnosti.

Jak nalézacímu správnímu úřadu tak jeho nadřizenému stupni je z jeho vlastní rozhodovací činnosti tyto vady dostatečně známy, neboť právě existenci předmětných vad řízení mimo jiné vytýkal správnímu úřadu soud i v jiných věcech.

(2) Po stránce procesní nelze odhlédnout od ust. § 51 odst. 1 s.ř., který ve spojení s ust. § 53 odst. 6 s.ř. správnímu úřadu ukládá vycházet jako z podkladů pro vydání rozhodnutí z těch důkazních prostředků, které byly v řízení jako důkaz řádně provedeny zákonem stanoveným postupem ať již v rámci ústního jednání nebo postupem dle ust. § 51 odst. 2 s.ř. mimo něj. Takto však nalézací správní úřad nepostupoval, když listiny, které dle správního úřadu měly být podkladem pro vydání rozhodnutí nebyly jako důkaz v řízení provedeny postupem, který stanoví ust. § 53 odst. 6 s.ř. ať už v rámci ústního jednání, které však správní úřad neprovedl nebo v řízení mimo něj, tak jak jej stanoví základní zásada správního řízení dle ust. § 4 odst. 3 s.ř. a to ve spojení právě s ust. § 53 odst. 6 a dále s ust. § 51 odst. 2 s.ř. Tuto vadu nemůže zhojit fakt, že účastník se měl možnost k podkladům pro vydání rozhodnutí vyjádřit, neboť postup dle ust. § 36 odst. 3 s.ř. nemůže nahradit zákonem stanovený způsob dokazování listinami upravený v ust. § 53 odst. 6 s.ř.

Zde jen na okraj a pro úplnost účastník zdůrazňuje, že neprovedení místního šetření zde nebylo na místě, stejně jako upuštění od ústního jednání, neboť je zřejmé, že řízení trpí takovými vadami, na které by účastníci v rámci ústního jednání či místního šetření upozornili. Je nadto zřejmé, že správnímu úřadu nemohou být poměry v místě u takto složité a komplikované liniové stavby zřejmé, neboť v dané případě dochází ke zjevnému střetu s oprávněnými zájmy účastníka. Jak již však bylo uvedeno výše, nelze se nyní k dané otázce podrobněji vyjádřit, neboť důkazy listinami stejně jako důkazy ohledáním místa nebyly provedeny a polemizovat s důkazními prostředky jež nebyly v řízení jako důkaz provedeny je zjevně neúčelné, neboť takové námitky by z procesních důvodů byly liché.

Stručně řečeno, pokud správní úřad listiny jako důkaz neprovedl, nemohly být podkladem

pro vydání rozhodnutí a účastník se tedy neměl a nemá k čemu vyjadřovat.

(3) Totožných deficitů, jaké jsou uvedeny v části první tohoto podání, se pak správní úřad dopustil i při pokusu zdůvodnit naplnění dikce § 111 stavebního zákona, jež především obecně (odst. 1 uvozovací věta) stanoví **obsah otázek přezkoumávaných ve stavebním řízení**. Je tedy naprosto zřejmé, že zdůvodnění svého přesvědčení o obsahu těchto otázek nelze odbýt pouhým konstatováním toho, že: „*Vodoprávní úřad Magistrátu města Jihlavy v průběhu stavebního řízení posoudil žádost o vydání stavebního povolení z hledisek uvedených v § 111 stavebního zákona... Zjistil, že projektová dokumentace stavby splňuje obecné technické požadavky na výstavbu, a že uskutečněním stavby nejsou ohroženy veřejné zájmy ani nepřiměřeně omezena či ohrožena práva a oprávněné zájmy účastníků řízení.*“ Jednak předmětné ustanovení stanoví okruhy zájmu správního úřadu, resp. okruhy otázek zkoumaných ve stavebním řízení, dle systematiky zákona lze tyto okruhy rozřadit na čtyři základní:

- Projektová dokumentace musí být především zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací. Dále musí být projektová dokumentace zpracována v souladu s podmínkami územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, dále pak, v případě, kdy nahradila územní rozhodnutí, i s veřejnoprávní smlouvou, popřípadě s regulačním plánem.
- Další požadavky na projektovou dokumentaci – „úplnost“ a „přehlednost“ a s tím související další požadavky stavebního zákona (např. zpracování oprávněnou osobou)
- Zjištění příjezdu ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem.
- Předložené podklady musejí vyhovovat požadavkům uplatněným dotčenými orgány

Z výše uvedených čtyřech okruhů otázek správní úřad nevyřadil ani jeden, což nemůže zhojit ani konstatování toho, že správní úřad zhodnotil žádost z hledisek uvedených v § 111 stavebního zákona, neboť takové odůvodnění trpí totožnými deficity, jak jsou popsány v bodě prvním tohoto podání, na které odvolatel odkazuje.

V tomto duchu je pak veden i zbytek odůvodnění, odvolatel považuje za nadbytečné zde každý z deficitů obdobným způsobem dopodrobna rozvádět, za situace, kdy už jen ty vyčtené zakládají nezákonnost napadených rozhodnutí.

II.

Ze shora uvedených důvodů považuje odvolatel napadené rozhodnutí především za nezákonné a to jednak z důvodu jeho předčasnosti, pro rozpor s obecně závaznými právními předpisy, ale i z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti. Rovněž je nutno konstatovat, že předmětné rozhodnutí je rovněž předčasné a bylo navíc vydáno na základě nedostatečně zjištěného stavu věci bez náležitých podkladů a zcela v rozporu s praxí, kterou nalézací správní úřad praktikuje ve skutkově shodných a podobných případech. Nalézací správní úřad navíc porušil též důležitou zásadu rovnosti, neboť v případě uvedeného stavebníka, který je územně samosprávným celkem aplikoval zcela odlišné principy a zásady vedení správního řízení než v případě účastníků, kteří jsou fyzickými osobami a to právě v neprospěch těchto fyzických osob, kdy svým postupem stavebníka zjevně zvýhodnil oproti jiným věcem, kde vůči stavebníkům, jež jsou fyzickými osobami aplikuje nepoměrně přísnější kritéria, mezi která patří především nařizování ústního jednání, místní šetření, dokazování, detailní zkoumání přípustnosti stavby s platným územním plánem, jakož i další důkazy v rámci správního řízení.

Postupem nalézacího správního úřadu byla tak porušena zásada zákonnosti upravená v ust. § 2 odst. 1 správního řádu, zásada materiální pravdy dle ust. § 3 správního řádu, jakož i zásada legitimního očekávání dle ust. § 2 odst. 4 s.ř. Porušení zásady zákonnosti dle ust. § 2 odst. 1 správního řádu pak lze spatřovat v porušení ustanovení obecně závazných právních předpisů

citovaných a podrobně rozebraných ve shora uvedených odvolacích důvodech. Porušena byla i zásada rovnosti dle ust. § 7 s.ř., stejně jako zásada dobré správy definovaná v ust. § 4 s.ř. Jinak řečeno, v této věci porušil nalézací správní úřad jak napadeným rozhodnutím tak především řízením, které mu předcházelo prakticky veškeré, v úvahu připadající základní zásady správního řízení vyjma snad zásady rychlosti, kdy tímto postupem jednoznačně zvýhodnil stavebníka. V dané souvislosti je nutno dále posoudit, do jaké míry je možno shora uvedené vady řízení i napadeného rozhodnutí zhojit v rámci odvolacího řízení bez toho, aby byla dále krácena práva odvolatele na spravedlivý proces – odvolatel se domnívá, že výše uvedené vady v odvolacím řízení odstranit nelze.

Z uvedených důvodu proto

navrhují,

aby nadřízený správní úřad napadené rozhodnutí ve všech jeho výrocích zrušil a věc vrátil nalézacímu správnímu úřadu k novému projednání.

K zákonnosti jednotlivých důkazů se pak účastník vyjádří bezodkladně poté, kdy budou jako důkazy provedeny v souladu s ust. § 51 s.ř. způsobem, který tento dále stanoví v ust. § 53 a násl. s.ř., kdy k těmto důkazům pak předloží relevantní odvolací důvody.

*podepsáno elektronicky
zaručeným elektronickým podpisem*

M – KOVO s.r.o.

v zastoupení na základě plné moci
JUDr. Radkem Ondrušem, v.r.
advokátem